

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 13/2010-47

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. septembra 2010 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcu Ladislava Orosza o sťažnosti M. P., B., zastúpeného advokátom JUDr. V. Š., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 203/2007, za účasti Okresného súdu Bratislava III, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 203/2007 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava III p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 203/2007 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. M. P. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré mu j e Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á uhradiť trovy konania M. P. v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. V. Š., B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Bratislava III j e p o v i n n ý uhradiť trovy konania M. P. v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 7000060494/8180 do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. januára 2010 doručená s'ťažnosť M. P., B. (ďalej len „s'ťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 203/2007.

Sťažovateľ svoju sťažnosť doručenu ústavnému súdu 11. januára 2010 doplnil podaním z 22. apríla 2010 doručeným ústavnému súdu 27. apríla 2010. Z doplnenej sťažnosti okrem iného vyplynuli tieto skutočnosti:

„Dňa 15. 02. 2001 som na Okresný súd v Bratislave III podal návrh o zaplatenie sumy 18. 334, 50,- SKK, t. j. 608, 59,- EUR s príslušenstvom. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 10 C 23/01.

Okresný súd v tomto konaní nepostupoval efektívne a v čase od 23. 10. 2001 do 13. 02. 2003, od 11. 03. 2003 do 22. 06. 2005, od 22. 8. 2005 do 12. 01. 2007 a od 13. 01. 2007 do 07. 10. 2008 vôbec nekonal. Podal som sťažnosť na prietahy, o ktorej súd rozhodol dňa 26. 07. 2006 pod sp. zn. Spr. 2157/06, v ktorom vyššie uvedené prietahy uznal.

Okresný súd rozhodol o veci meritórne rozsudkom až dňa 17. 10. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 10. 2008.

Následne som dňa 09. 08. 2006 podal na Ministerstve spravodlivosti žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom (prietahmi v konaní 10 C 23/01) podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Z tohto návrhu som dodnes nebol uspokojený, nemám žiadnu informáciu o spôsobe vybavenia tejto žiadosti. ...

... Preto som dňa 25. 01. 2007 podal na Okresný súd v Bratislave III pod sp. značkou 43 C 203/07 Žalobu o náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Bratislave III v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 23/01 v sume 304.519,- SKK, t. j. 10. 108,18,- EUR.

Okresný súd v Bratislave 3 ani v konaní 43 C 203/07 efektívne nekonal, preto som dňa 26. 08. 2009 podal predsedníčke Okresného súdu v Bratislave 3 sťažnosť na prietahy v súdnom konaní.

Upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 23. 10. 2009 mi bolo doručené až dňa 23. 12. 2009, pričom 30 dňová lehota na vybavenie sťažnosti uplynula dňom 26. 09. 2009.

Okresný súd v Bratislave III teda spôsobil prietahy aj pri vybavovaní sťažnosti smerujúcej na odstránenie prietahov.

V upovedomení o vybavení sťažnosti podpredsedníčka súdu pod sp. zn. 2074/09 zo dňa 23. 10. 2009 konštatuje, že moja sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní je dôvodná a vyplýva z nej, že Okresný súd v Bratislave III vo veci 43 C 203/07 nekonal v nasledovných obdobiach:

- *od 25. 01. 2007 do 14. 5. 2007 – kedy sa vôbec nekonalo,*
- *od 15. 5. 2007 do januára 2008 – kedy sa konalo len o námietke zaujatosti a miestnej príslušnosti,*
- *od januára 2008 doteraz sa vôbec nekoná, resp. vo februári 2010 sa koná o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov.*

Podpredsedníčka súdu konštatuje však ďalšie prietahy v období od januára 2008 do septembra 2009 (t. j. takmer dva roky), kedy sa vo veci sp. zn. 43 C 203/07 vôbec nekonalo.

V podstate sa o mojom návrhu zo dňa 25. 01. 2007 na Okresnom súde Bratislave III od jeho podania nekoná vôbec.“

Sťažovateľ na základe uvedených skutočností navrhuje, aby ústavný súd po prerokovaní veci takto rozhodol:

„1. Základné právo (sloboda) M. P., bytom B. upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v znení protokolu č. 11, zákona č. 209/1992 Zb. postupom Okresného súdu v Bratislave III v konaní vedenom pod č. 10 C 23/01 a 43 C 203/07 porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Bratislave III v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 203/07 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná.

3. M. P., bytom B., sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3.200,- EUR (slovom dvetisíc päťsto EUR), ktoré je Okresný súd v Bratislave III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a keďže v časti sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 203/2007 nezistil dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, 20. mája 2010 prijal sťažnosť na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a zároveň ho vyzval, aby sa vyjadril aj k sťažnosti a jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo 17. júna 2010 doručenom ústavnému súdu 12. júla 2010 uviedol, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania vo veci. V prílohe k svojmu vyjadreniu zaslal vyjadrenie zákonnej sudkyne v uvedenej veci, v ktorom okrem iného uviedla:

„V prejednávanej veci som ako zákonný sudca po vyjadrení k Spr. 2074/09 zo dňa 23. 10. 2009 vykonala nasledovné úkony:

1/ Dňa 03. 09. 2009 sťažovateľ ako účastník konania vo veci 43 C 203/2007 podal návrh na ustanovenie zástupcu podľa § 30 O. s. p.

- dňa 30. 10. 2009 som sťažovateľa vyzvala v lehote 15 dní na preukázanie osobných zárobkových a majetkových pomerov a na preukázanie ďalších skutočností špecifikovaných v bodoch 1-4 výzvy súdu, ktorých preukázanie bolo potrebné pri úvahe súdu, či na strane navrhovateľa sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, ktorú procesnoprávnu podmienku je potrebné mať preukázanú pred rozhodnutím súdu o návrhu navrhovateľa/sťažovateľa na ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa § 30 a nasl. O. s. p. v konaní 43 C 203/2007, ktorú žiadosť doručil navrhovateľ dňa 03. 09. 2009. Súd nemohol akceptovať k žiadosti navrhovateľa zo dňa 3. 9. 2009 pripojené a vyplnené tlačivo potvrdenie o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch, potvrdenie Sociálnej poisťovne o výplate invalidného dôchodku navrhovateľovi z dôvodu, že tieto listiny boli navrhovateľom predložené k č. k.: 43 C 203/2007 len v kópii a neobsahovali osvedčovaciu doložku, že ich kópie súhlasia s originálom citovaných listín.

K žiadosti pripojil navrhovateľ dňa 3. 9. 2009 aj podanie, ktorým doplnil skutkový, t. j. materiálny základ žaloby s úpravou petitu o zaplatenie náhrady škody vo výške 978,76

eura /nesprávne označený úkon navrhovateľa, pretože tento mal označiť ako čiastočné späťvzatie návrhu/ a o náhrade nemajetkovej ujmy zaplatením sumy 8 298,48 eura /rovnako ako v pôvodne žalovanej výške/, spolu o zaplatenie sumy 9 277,24 eura /podanie je založené v spise na čl. 37-40/

/podľa úradného záznamu založeného v spise bol spis uložený do archívu/ až do dňa 19. 10. 2009/

- dňa 10. 11. 2009 bol spis 43 C 203/2007 vyžiadaný a pripojený k spisu 21 C 72/2008 sudcom konajúcim v tejto veci z dôvodu vytyčeného pojednávania na deň 20. 11. 2009, z ktorého bol spis 43 C 203/2007 odpojený v mesiaci január 2010.

- dňa 8. 2. 2010 čl. 50 som upravila asistentku súdneho odd. 43 C, aby bezodkladne preverili v spise 43 C 203/2007 vykázanie doručenia výzvy súdu zo dňa 30. 10. 2009 doručovanej do vlastných rúk navrhovateľovi na preukázanie jeho osobných, zárobkových a majetkových pomerov.

- dňa 15. 3. 2010 som z pripojeného spisu 21 C 72/2008 zistila, že uznesením č. k.: 21 C 72/2008 zo dňa 20. 11. 2009 bolo konanie zastavené pre späťvzatie návrhu celkom. Uznesenie o zastavení konania vo veci 21 C 72/2008 nadobudlo právoplatnosť dňa 5. 1. 2010. Rovnopis uznesenia je založený v spise 43 C 203/2007 na čl. 52. V konaní vedenom pod čk: 21 C 72/08 súd ustanovil navrhovateľovi pre konanie zástupcu - advokáta.

- dňa 17. 3. 2010 som opätovne žiadala cez kanceláriu preveriť doručenie originálu vyplneného a dokladovaného tlačiva navrhovateľom spolu s požadovanými listinami v súlade s výzvou súdu zo dňa 30. 10. 2009 /čl. 47/, vrátane založenia doručenky do spisu o prevzatí výzvy navrhovateľom, resp. o reklamáciu jej doručenia navrhovateľovi prostredníctvom Slovenskej pošty a. s. ako subjektu, ktorý ho mal za povinnosť doručiť.

Z úradného záznamu na čl. 51 bolo preukázané, že navrhovateľ nedoručil súdu ku dňu 17. 03. 2010 vyplnené a zdokladované potvrdenie o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch na ustanovenie zástupcu – advokáta, napriek tomu, že doručenkou o prevzatí výzvy súdu zo dňa 30. 6. 2010 prevzal navrhovateľ do vlastných rúk dňa 22. 02. 2010 /doručenka založená v spise na čl. 47/

- dňa 17. 3. 2010 som ako zákonný sudca v prejednávanej veci uznesením č. k: 43 C 203/2007-53 zastavila konanie sčasti o sumu 830,94 eura z istiny 1 809,70 eura vrátane príslušenstva celkom k istine zo sumy 1 809,70 eura a príslušenstva celkom z istiny vo výške

8 298,48 eura. /uznesenie bolo zo strany sudcu vyhotovené vo forme konceptu a založené do spisu na čl. 53/

podľa úradného záznamu, založeného v spise na čl. 64 bol ďalej spis pripojený k Spr. č. 2021/2010

- dňa 12. 05. 2010 navrhovateľ predložil súdu podanie, označené ako opätovná žiadosť o ustanovenie advokáta, k žiadosti pripojil listiny požadované súdom vo výzve zo dňa 30. 10. 2010, opätovne, aj napriek poučeniu len v kópii, bez overovacej doložky ich pravosti. /čl.58-63/

Uznesením č. k: 43 C 203/2007-65 zo dňa 03. 06. 2010 súd ustanovil navrhovateľovi na základe jeho žiadosti podľa § 30 O. s. p. zástupcu, na zastupovanie navrhovateľa v konaní: Centrum právnej pomoci. V odôvodnení cit. uznesenia /v konaní pripájam k vyjadreniu/ súd, v zastúpení konajúceho sudcu konštatoval, že opakovanú vadu listín, čo do ich formy, pripojených navrhovateľom k jeho žiadosti zo dňa 12. 05. 2010, ktoré súdu bránili o prejednávanej žiadosti rozhodnúť bolo možné odstrániť postupom konajúceho sudcu v súlade s § 65 ods. 1. Vyhl. č. 543/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov z dôvodu, že navrhovateľ totožné súdom požadované listiny pripojil v originále do spisu 43 C 17/2010.

Dňom 9. 6. 2010 má súd preukázané doručenie návrhu na začatie konania, príloh k nemu pripojených, doplnenie návrhu a uznesenie o zastavení konania sčasti odporcovi do vlastných rúk.

Po uplynutí lehoty na vyjadrenie odporcu k návrhu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o ustanovení zástupcu navrhovateľovi a doručení mu prípadného písomného vyjadrenia sa odporcu k návrhu, súd v prejednávanej veci vytýči termín pojednávania /predpoklad v mesiaci 8-9/2010/.

V prejednávanej veci od jej pridelenia mne ako zákonnému sudcovi mám za to, že v nej konám plynulo. Prieťahy, ktoré vznikli vo veci som nezavinila. Rovnako mám za to, že nemožno považovať za dostatočné, aby preukázanie pomerov účastníka konania súd posudzoval z neoverených listín, predložených samotným účastníkom konania, a to napriek výzve a poučeniu zo strany súdu opätovne.

Záverom poukazujem, že na tunajšom súde na návrh navrhovateľa proti totožnému odporcovi, na totožnom skutkovom a právnom základe, s rozdielnymi výškami uplatnenej

náhrady /petit/ bolo vedené tieto konania: (označené sú konania sp. zn. 21 C 72/2008, sp. zn. 11 C 181/2006 a sp. zn. 20 C 25/2007, pozn.). ...

Predmetom konania vo veci 43 C 203/2007 je uplatnené právo navrhovateľa titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v konaní vedenom na okresnom súde Bratislava III sp. zn.: 10 C 23/2001 nesprávnym úradným postupom súdu pre jeho nečinnosť resp. zbytočné prietahy v období od 23. 10. 2001 do 13. 2. 2003, od 11. 3. 2003 do 22. 6. 2005, od 22. 8. 2005 do 12. 1. 2007 a to výlučne podľa zák. č. 514/2003 Z. z. z dôvodu, že MS SR ako príslušný orgán na predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody v lehote 6 mesiacov od prevzatia jeho žiadosti zo dňa 9. 8. 2006 zostal nečinným. ...

V konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 72/2008 navrhovateľ síce skutkovo rovnako vymedzil rozhodujúce skutočnosti, od ktorých odvodzuje uplatnené právo na náhradu škody proti totožnému odporcovi titulom zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup OS Bratislava III v konaní 10 C 23/2001 pre jeho nečinnosť. ...

Konanie vo veci 43 C 203/2007 predchádzalo konaniu vo veci 21 C 72/2008 preto v konaní 43 C 203/2007 nevznikla procesná prekážka litispendencie... táto prekážka... medzičasom zanikla zastavením konania celkom sp. zn. 21 C 72/2008, pre späťvzatie návrhu.

V konaní 43 C 203/2007 súd vykonal potrebné opatrenia na rozhodnutie o žiadosti navrhovateľa na ustanovenie mu zástupcu podľa § 30 O. s. p., ktoré je možné len vtedy, ak účastník konania náležite súdu preukáže splnenie predpokladu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, čo však navrhovateľ v tomto konaní náležite nepreukázal, svojím postupom sám spôsobil zbytočné prietahy, pretože nedostatky v procesných úkonoch smerujúcich k rozhodnutiu o žiadosti navrhovateľa mohol v súlade so Spravovacím poriadkom zhojiť súd sám až z podania navrhovateľa doručeného súdu... dňa 21. 4. 2010, na ich skutkovom základe preto bezodkladne rozhodol o ustanovení zástupcu navrhovateľovi... 3. 6. 2010. ...“

Ústavný súd konštatuje, že popis konania zodpovedá obsahu spisu.

Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu podpredsedu okresného súdu z 27. júla 2010 (doručenom ústavnému súdu 2. augusta 2010) uviedol, že okresný súd v tomto vyjadrení „*žiadnym spôsobom nevyvrátil zistené prietahy v konaní sp. zn. 43 C/203/2007*“, a preto považuje sťažnosť za odôvodnenú. Súčasne zopakoval súhlas s upustením od ústneho pojednávania v tejto veci (uvedený súhlas obsahuje doplnenie sťažnosti z 22. apríla 2010).

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota účastníka konania neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý

znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu i sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS/272/04)) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o žalobe sťažovateľa o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd vychádzajúc z uvedeného predmetu konania konštatoval, že ide o štandardnú vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Zo skutočností uvedených sťažovateľom a okresným súdom, ani z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu

ústavný súd nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o právnej či o faktickej zložitosti veci.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu nezistil žiadnu zásadnú okolnosť, ktorú by bolo potrebné pripísať na ťarchu sťažovateľa, ktorý je v tomto spore žalobcom, v súvislosti s namietanou dĺžkou doterajšieho konania. Postup sťažovateľa pri predkladaní originálu potvrdenia o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch na výzvu okresného súdu síce spomalil konanie v období od novembra 2009 do mája 2010, ale jeho právne úkony (správanie) ďalšie obdobia konania okresného súdu neovplyvnili.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu v napadnutom konaní.

Sťažovateľ podal žalobu o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v konaní sp. zn. 10 C 23/01 okresnému súdu 25. januára 2007. Okresný súd postúpil vec Okresnému súdu Bratislava I, pričom tento súd nesúhlasil s postúpením veci a spis predložil Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o miestnej príslušnosti. Krajský súd rozhodol 30. júla 2007 o tom, že miestne príslušným súdom vo veci sťažovateľa je okresný súd.

Ďalej sudcovia okresného súdu vyjadrili 27. septembra 2007 zaujatosť vo vzťahu k sťažovateľovi, zákonná sudkyňa ju vyjadrila 24. októbra 2007. Spisový materiál vo veci bol 5. novembra 2007 postúpený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti. Krajský súd uznesením č. k. 8 NcC 19/2007-27 zo 16. novembra 2007 (doručeným okresnému súdu 22. novembra 2007) rozhodol o námietke zaujatosti tak, že ju zamietol.

Sťažovateľ požiadal 3. septembra 2009 o ustanovenie advokáta.

Z prípisu podpredsedníčky okresného súdu z 23. októbra 2009 sťažovateľovi o upovedomení a spôsobe vybavenia jeho sťažnosti, ktorý tvorí prílohu sťažnosti, vyplynulo, že lustráciou spisu bolo zistené, že 25. januára 2007 bola na okresnom súde podaná žaloba o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v konaní sp. zn. 10 C 23/01 proti Slovenskej republike o zaplatenie finančnej škody (54 519 Sk) a nemajetkovej ujmy (250 000 Sk).

Zo spisu sp. zn. 43 C 203/07 podpredsedníčka okresného súdu zistila, že žaloba z 25. januára 2007 bola omylom založená do spisu sp. zn. 10 C 23/01 a 14. mája 2005 bola vylúčená zo spisu a zapísaná ako nový návrh pod sp. zn. 43 C 203/07.

Z úradného záznamu z 19. októbra 2009 založeného v spise vyplynulo, že spis sp. zn. 43 C 203/2007 bol v júli 2008 omylom založený do spisovne, a z toho dôvodu bola úprava sudkyne zo 17. júla 2008 realizovaná až 19. októbra 2009.

Ďalej bolo lustráciou spisu okresného súdu zistené, že 10. apríla 2007 podal sťažovateľ okresnému súdu totožnú žalobu, len s inou výškou uplatnenej škody (36 184,50 Sk), a táto bola vedená pod sp. zn. 21 C 72/08. V konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 72/08 ustanovil okresný súd sťažovateľovi sťažovateľom pre konanie zástupcu-advokáta. Toto konanie bolo právoplatne skončené na základe späťvzatia žaloby 5. januára 2010 a 8. januára 2010 bol spis sp. zn. 43 C/203/2007 odpojený od spisu sp. zn. 21 C 72/08, ku ktorému bol pripojený od 10. novembra 2009.

Sťažovateľ podal 25. februára 2010 ďalšiu sťažnosť na prietahy v konaní v súvislosti so žiadosťou o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Predsedníčka okresného súdu upovedomila sťažovateľa o vybavení jeho sťažnosti na prietahy 25. mája 2010 s tým, že podľa jej názoru k prietahom nedošlo; doklady podľa jej názoru neboli „zložené“ v stave, aby ich súd mohol považovať za dôveryhodné.

Okresný súd po preverovaní spisového materiálu a došlej pošty 17. marca 2010 zistil, že originál potvrdenia o osobných a majetkových pomeroch sťažovateľa sa v spise nenachádza a uznesením č. k. 43 C 203/2007-53 zo 17. marca 2010 zastavil konanie „*sčasti o sumu 830,94 € z istiny 1 809,70 € vrátane príslušenstva celkom k istine zo sumy 1 809 € a príslušenstva celkom vo výške 8 298,48 €*“.

Sťažovateľ opakovane požiadal 12. mája 2010 okresný súd o ustanovenie advokáta. Okresný súd mu uznesením č. k. 43 C 203/2007-65 z 3. júna 2010 ustanovil ako zástupcu v označenom konaní Centrum právnej pomoci Bratislava - Staré Mesto. Centrum právnej pomoci Bratislava - Staré Mesto poverilo 16. júna 2010 Mgr. O. C. výkonom právneho zastupovania sťažovateľa.

Na žiadosť sťažovateľa o opravu uznesenia č. k. 43 C 203/2007-53 zo 17. marca 2010 reagoval okresný súd opravným uznesením č. k. 43 C 205/2007-89 z 5. augusta 2010.

Okresný súd prijal 9. augusta 2010 uznesenie, ktorým uložil sťažovateľovi odstrániť nedostatky podania v lehote 10 dní od doručenia výzvy a nariadil pojednávanie na 30. september 2010.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že v rámci namietaného konania sa od začatia konania 25. januára 2007 do 22. novembra 2007 konalo o miestnej príslušnosti okresného súdu a vykonávali sa úkony, ktoré súviseli s rozhodovaním o uplatnených námietkach zaujatosti. K zbytočným priet'ahom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 203/2007 došlo však následnou nečinnosťou okresného súdu v období od 22. novembra 2007 do 19. októbra 2009, t. j. v trvaní viac ako 22 mesiacov. Po doručení uznesenia krajského súdu č. k. 8 NcC 19/2007-27 zo 16. novembra 2007 bol spis predložený zákonnému sudcovi až 8. júla 2008, ktorý úpravu zo 17. júla 2008 zrealizoval až 19. októbra 2009, keďže bol spis omylom založený do iného spisu. Od októbra 2009 podľa názoru ústavného súdu okresný súd konal o ustanovení advokáta sťažovateľovi pre namietané konanie, ktorého sťažovateľovi ustanovil uznesením č. k. 43 C 203/2007-65 z 3. júna 2010. Ďalší postup okresného súdu v priebehu roku 2010

smeroval k vykonaniu základných procesných úkonov, okresný súd však od podania žaloby v januári 2007 neuskutočnil ani jedno pojednávanie vo veci samej, ktoré by smerovalo k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa. Z uvedených skutočností vyplýva, že postupom okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v konaní a v nadväznosti na to ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli podľa odseku 1 porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

V súlade s § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 203/2007 konal bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v tejto súvislosti vo svojej sťažnosti uviedol:

„Priznané finančné zadosťučinenie stojí na úlohe finančného odškodnenia žalobcu, z dôvodu nezodpovedného prístupu justície pri neaktívnych procesných úkonoch vyplývajúce z ich náplne práce, ktorý svojim zbytočným zdĺhavým konaním, bezohľadne ba neľudsky viedli sťažovateľa k objektívnemu stavu právnej neistoty. Zdôrazňujem, že hľadisko zdĺhavosti konania je zvlášť citlivo posudzované s výsledkom preukázanej psychickej ujmy ako aj hmotnej núdze invalidného dôchodcu, ktorého príjem je na hranici životného minima, preto časové hľadisko zohrávalo dôležitú úlohu v uvedenom spore.“

Sťažovateľ požadoval finančné zadosťučinenie v sume 3 200 €.

So zreteľom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 43 C 203/2007, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu a to, že konanie vo veci sťažovateľa nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ako aj na predmet sporu ústavný súd považoval za odôvodnené priznať sťažovateľovi sumu 1 500 € ako primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľovi, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. V. Š. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2009, ktorá bola 721,40 €. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) v sume 240,46 € (za dva úkony právnej služby) a 2 x 7,21 € režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrada bola priznaná v celkovej sume 254,88 €.

Odmenu ustanoveného advokáta je povinný okresný súd zaplatiť na účet Kancelárie ústavného súdu podľa bodu 5 výroku tohto nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2010